

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Fasciculus temporum

Rolevinck, Werner

[Köln], 1480

[Prohemium:] Generatio et generatio laudabit opera tua

[urn:nbn:de:bsz:31-333157](#)

1
Eneratio et generatio laudabit opera tua et potentia tua pronuntiabunt. Scribitur psal. 109. Cum non si ne multa diligentia sanctorum patrum studia temporum decursus supputarunt: non dubium quin magna utilitas ecclesiastis virtutis et paupere illis quod ecclesiastica policiam gubernare habuit: inde puerat. Nec veli statui hominum hoy parum prodest credendum est: si tamen perata mente ad rerum gestarum historias quas ob diuturnam memoriam studiosi viri discipserunt oculos leuent. quod quis plerique id minus perspectent sciret dignis operibus insistere ut in malo valeant perditionis scopulū declinare. Verum nisi preciosum a vili separetur: stulta occupiscentia se tamen non valens: in tenebrarum oraginem precipiti aures merge retur. Ob hanc sancti doctores videtes quod ad intellectum sacrae scripturae et ecclesie regimen: historiae decursus ex parte necessarius esset: simulque omnium gestorum ageris inutiliter: tamen propter sua magnitudine: tamen propter superfluo et vilius factorum repetitione super uacua quasdam nobis historias canonizavunt. amputatis fabulis superstitionis ac genealogiis interminatis: quod ad rem non pertinet. Hicque factum est pro maximis eorum labores: ut pene simul tota temporum historia: breuissimo studio a quolibet intelligentiae iam nedum sine labore: immo cum magna cordis oblectatione possit incorporari. Deinde quod ad oenatum scripture: ut hac pulchritudine non careat: quod omnibus tamquam lucerna profulgida in obscuro loco proponeatur fuit. Ingenuum insuper humanum quod magnifice plura comprehendere faciliter potest: hoc delicioso prato diversorum florium priuati non debuit: in quo varia virtutum exempla reperiens. facioque reprobare eque considerans: illa carpe. Hoc preterite moneretur. Vide enim supra modum est delectabile: qualiter primi nostri patres ex quibus originem duximus? instituti fuerunt a summo omnium gubernatore deo deinde quis decursus eorum: quoniam profeatus et defectus rationalis creatura in sapientia: virtute: potestate: sanctitate: longevitate: et sic de aliis. Et in omnibus his duorum regnum admirari: quod sit deus mirabilis in creaturis suis: quod nunquam administrare cessavit quos condidit. quanto creatoris longaminitas et misericordia. et quod inscrutabilis diuina iudiciorum abyssus. Hec et infinita alia perueniens humana industria: penitus quibusdam interne contemplacionis: non solum posterita et propria: sed etiam futura metit. dum ex similibus ad similia progetitur. cui si bene voluntas adiuncta fuerit: tedium quodam incolatus huius in deum surgit ad laudandum et regradandum et contemplandum: cupiens dissoluti et esse cum Christo in eternum. Incepit ergo hec contemplatio in icona speculacione creaturarum et finit in felicitate tedium et appetitu creatoris. iuxta illud prophetam. Quid enim mihi est in celo: et a te quid volui super terram? Nisi autem adherere deo bonum est. Hoc forte in passumpto verbo id est psalmista nobis persuadere intinet dices. Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentia tua pronuntiabunt. qui dicat. Pet oia quod in mundo casura certum est: rad te quod nunquam deficias tendere debemus. Que vestigia sententia valde accommodata est ad prophetum nostrum. Cum enim teste Augustino plura in sacra scriptura memorantur quod nihil significant. et tamen necessaria sunt propter ea quod aliquid significant: necesse est talibus ita ut quibus sententia sint huius quod secunda deuotio immediate in deum mente nostra sustollunt. Alioquin non recte scripturam legimus in quod semper spissitatem loqui credendus est. Hunc ergo arida quod ad superficiem litterarum: sicut grauida quo ad spiritualem intelligentiam. Que autem ita aliena sunt ut nequaquam spissaliter intelligi possint aut non expedit: oī tamen veneracione digna sunt propter fines in quod ordinantur quod est scire et diligere deum. Et de hoc genere vide esse supputatio anno 750 quod in sacra historia diligentissime annotata continetur. De quod ut id est Augustinus testatur. Hoc certissime tenendum est quod tanta est diuina autoritate corroborata: ut omnino falsissimum sit quicquid ab ea ita discrepat quod cum ea omnino concordari non possit. Que cum ita sint: mirum valde videtur cur sancte scripture tractatores de hac materia tantum sunt diversi in pluribus locis usque hodie. ut aut omnino aut vice nequeat concordari. Et reddit illa antiqua et famosa questio de translatione. lxx. interpretur: an potius ei standum sit in supputatione anno 700 an textum hebreorum quem Moses ille maximus et primus legis promulgator edidit. Hic ostiuerunt sancti doctores ingenia sua et quilibet pro captu suo dixit quod sensit. Et quod periculosum est de magistrorum ecclesie iudicare sententias ut dicit Ieronimus super Danie. et nimis laboriosum est oī rebere re. ideo Hesychius post alios qui studiosus in hac materia sudarunt. elegit modum Orosii quod satis concorditer cum Hieronimo et Eusebio et aliis magis autenticis de his loquitur. et dicit ecclesiam hunc modum tenere. licet alios non reprehendat. Quare actum videtur ut hec supputatione magis vulgata sit in libris plurimorum postea scribentium. Iuxta etiam in 15. libro de omni dei multa de his tractat. sed satis dissentit a positione Hesychii. quod sequitur expositio que tunc magis vulgata fuerunt ut etiam patet in omnibus suis et maxime super psalmos. Positum autem Orosii et Hesychii quod a creatione mundi usque ad nativitatem Abrahae fluxerunt annos 3182. sicut septuaginta interpretes. Hebrewi autem minima huius 1226. quod sicut biblia correctas iuxta hebraicam veritatem ab Adam usque ad nativitatem Abraham sunt anni 1999. Deinde satis concordant cum hebreis septuaginta interpretes usque ad destructionem templi que vocatur communis transmigrationis babilonis. Sequentia temporum non habentur ex canonica scripture. sicut ex aliis historiis tam in deorum quod gentilium et iterum ibi est diversitas. sicut non nimis magna similitudine colligendo sicut Hesychius a mundi creatione usque ad Christi nativitatem. remittit anno 5199. Et hic est modus ecclesie. Unde versus. Unum tolle datum ad milia quinque ducetis. Nascenti domino Hesychius dat a pthoplasto. De ultiori discussione huius questionis. vide si placet Augustinum ubi supra et Hieronimum et alios locis suis. Hic autem quod breviter studemus. plixitas ipsa nobis ritada est. Colligere namque disponimus iuuante domino ex pluribus libris fasciculū quendam temporum a mundi creatione usque ad anno tam sacrarum scripturarum quam diuersarum aliarum historiarum facta tamquam in memoriali quadam compendio religabimus. Faciamus proinde iuxta sententias flosci quod scilicet qui terrarum situs in brevi quasi tabella pingunt ita tota humanum generis imaginem temporumque decursus. in paucis foliis complectat. Nec mihi conscius sum aliquid me posuisse quod non in fidem dignis historijs habeatur. aut alijs libris ecclesiasticorum doctorum siue quod nunc ex eorum dictis aperte sequatur. Unde autem dubium fuerit an sic vel aliter hoc ipsum etiam ita ut respetui per modo annotavi. Et ne ipsa suppositio historie deuotis tediosa esset. prosepe sententias quasdam floridissimas applicauit.

sanctorum dictis que deuotione redolent paciter et doctrinā. Autoritatem ergo dantes hijs qui ante nos laborauerūt
 nos p modulo nostro in labores eoz intravit. sparsim hincide carpentes qd potum. Et ut sciatut q ordine eos
 fecuti sum. pmo totū temp̄ veteris testam enti. 5199 annoū in quinq; etates distinctū repperim. in qdaz libello qui
 P̄sidero asscriptus videbatur. vbi multū artificialiter pcedit deducēdo annos mudi vsq; ad tēpora sua sc̄z Cracū q ce
 pit regnare circa annos dñi. 612. h̄ supputacionem suā non ordinat fm erā Christū. sicut nec Orosi. Et hunc seq̄mū i
 duab̄ p̄mis etatib; similiter et in duab̄ sequentib; exēptis paucis. q̄ textus fm hebraycā veritatem a nativitate
 Abrahe vsq; ad captiuitatē babilonica apud nos magis est correctus et diligentē explanatus. et iō seq̄mū eum: pa
 rum tū refert. In quinta etate maiorē laborem habuim. ppter minaz diuersitatē historiar; et remam precor. q̄ iam
 vnū iam alium put melius putau securus sum. an autē debite singulos annos supputau: lectori iudicū omitto. Lineā
 aut̄ Illiriorū et Siomanoī et aliorū ex diuersis historiis labioīe satis coaptavi: rogās vt si cui assūbere placuerit di
 ligenter obseruet spacia et numerū correspondentem ne lōgius aut strictius ponat q̄ exēplat h̄. alioquin et labor peri
 bit et fructū non reportabit. eritq; opus eo mendiosius quo spendiosi? nisi hoc diligenter studeat obseruare. Si autē
 debite qd facile arbitramur hec incorpauet: nō modicā ei pretebit illuminacōem ad intelligendū sacra scripturā et li
 bros Augustini et Iheronimi et Orosi ac aliorū et c. si vera sunt que in plurib; libellis scripta reppim. Porro in sexta
 etate seq̄mū cronica Martini et Vincentij q̄ spendiosē pcedunt vsq; ad tēp̄ ora sua. Post eos p annos fere ducētos
 sequor notabilem liby quendā curia auctore nescio qui pene vsq; ad tēp̄ ora sua extēditur. Que autē deposita sunt
 memorie digna: sicut audiūm. et vidimus fideliter priorib; supposūm. Que oīa in sequenib; summa breuitate pate
 būt. Mod̄ autē pcedēdi planissimū ē. et grossitudine rusticane adeo attīcas vt i patiente qdēz depingi possit. eo q̄ ilī
 eo fine omni difficultate intuentib; se offerat. Depim̄ igit̄ in medio foliū cīculos cū nominib; ysonarū debitib; p quo
 libert tēp̄ore et infra et supra lineas duas quarū supiorū cū suo numero descēdit ab Adam vsq; ad Christū iux̄ serie p̄di
 et orū significās vt q̄equid ex aduerso illi? numeri scriptū est sive supēri? sive inferi? etiā circa illa tēpa factū recensim̄lē
 credat. Secūda linea. i. iferior rētorsū ascēdit a xp̄i nativitate vsq; ad mudi creātūrē. v̄t eadē facilitate v̄mico nūcto
 inspecto sciat̄ quot āns h̄ aut illud factū fuit aī xp̄i nativitatē qd iō sic ordinatum. q̄ h̄ era magis solēm̄ ē apud nos
 et ati? selet req̄ci. post xp̄m fil̄ ambe descēdunt vsq; ad tēpa nrā paulatim crescendo ita vt supiorū semp̄ oīndat etatem
 mundi et inferior etatez xp̄i qd plamissime p̄tēbit locis suis. Et q̄ ex multis libib; medose scriptis modū hunc non leui
 labore ad lineam veritatis corrigim. obsecram̄ p Christo lectore ne iānliter manū ad corrīgēdū hanc ānorū sup
 putacōem apponat mihi p̄toto opere p̄specto. Qd nō iō diam? q̄si nullibi errauim. h̄ ad auslandū de minia diuer
 sitate doctoū in hac materia et freq̄nter positio viii? est muoluco alteri? Vbi autē errore inuenit clementer ignoscat
 et corrīgat ex p̄dictis q̄s seq̄mū. Faciliē em̄ in nūctis errat̄ et sepe negligēt̄ describunt̄ et negligentē emendant̄ vt
 dicit Aug. 15. li^o de cuius dei.

Fasciculū tēporū oēs antiquorū cronicas plectes: admissus ab alma vniuersitate Coloniā. ināpit feliciter.

Dies p̄mus	In quo fecit deus lucem et diuisit lucē ac tenebras.
Dies 2.	In quo fecit deus firmamentum et diuisit aquas ab aquis.
Dies 3.	In quo congregauit de aquas in vnū locū et apparuit arida.
Dies 4.	In q̄ fecit deus solē lunā et stellas et posuit eas in firmamento
Dies 5.	In q̄ fecit deus pisces et volucres et cete grādia ex aqua.
Dies 6.	In quo fecit deus bestias et hominem.

H p̄ principio creauit deus celū et terrā. Dicit būs Aug. sup Genesim q̄ maior est huius scripture autoritas q̄ omnis humani ingenij perspicacitas. Et q̄ de tempore principaliter hic intendim. principiū tēporis breuiter tangere placuit. Vnde est aduertendū scđm doctores q̄ quatuor coequua in principio crea-
 tas sunt a deo ex nihilo in quo relucet creatoris summa potentia. Hec autē sunt celum empireum. angelica natura. materia quatuor elementorū et tempus. Et hoc vocant opus creatōris qd factū fuit aī omnē dīc: post sequitur opus
 distinctōris in quo relucet creatoris summa sapientia qd factum fuit in tribus diebus primis. Deinde seq̄mū opus ornatus in q̄ relucet creatoris summa bonitas qd factum fuit in tribus sequentib; dieb; vt patet clare in textu Genes p̄t. Septima autem die requieuit ab omni opere qd patrārat. nō quasi ope-
 rando lassus h̄ nouam creaturā facere cessauit. cuius materia vel similitudo nō
 precesserit. Qd autē dicitur Ioh. 5. Mater mea vsq; mō operatur et ego ope-
 ror. intelligitur de continua vniuersē creature administracōe. quia qd condi-
 dit. st̄nere et gubernare nō cessat. Et in hoc relucet summa creatoris pfectio
 quia sibi soli sufficit nec eget creaturis sed magis contra. q̄ virtus creatoris
 est causa subsistendi omni creature et hoc est q̄ septima dies resperam non ha-
 bet. De his plēm̄ vide magistrum in secūdo sentētiārum et doctores desuper
 copiose scribentes. Porro sequens tempus licet deum nobis ostendat quo ad
 hec quatuor predicta sc̄z summā potentiam. sapienciam. bonitatem et per conse-
 quens summā pfectōrem. tū sp̄cialitus ostendunt diuinā misericordiā et iu-
 sticiam. iuxta illud p̄s. Misericordiā et iudicū cantabo tibi domine. Et iterū.
 Vniuersē vie domini misericordiā et veritas. misericordiā tamen sceptrū tenet
 qdū viatores sumus que nulli petenti remam negat.